

cych do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania, zachowują moc w stosunku do mianowanych pracowników samorządowych nie dłużej niż do upływu jednego roku od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 12. W okresie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy Kodeksu pracy dotyczące odprawy pośmiertnej, jeżeli są one korzystniejsze dla osoby uprawnionej.

Art. 13. Postępowanie przed sądem pracy dotyczące sprostowania wydanej pracownikowi opinii o pracy, a także naprawienia szkody wyrządzonej pracownikowi wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwej opinii o pracy, toczące się w dniu wejścia w życie ustawy, toczy się według dotychczasowych przepisów.

Art. 14. Regulamin pracy, o którym mowa w art. 104—104³ Kodeksu pracy, powinien być wprowadzony w życie w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 15. Do kar za naruszenie porządku i dyscypliny pracy nałożonych na pracowników przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy dotyczące trybu i zasad odwoływania się od tych kar.

Art. 16. Do pracowników objętych w dniu wejścia w życie przepisów działu szóstego Kodeksu pracy, w brzmieniu ustalonym ustawą, krótszym tygodniowym wymiarem czasu pracy niż określony w art. 129 Kodeksu pracy stosuje się dotychczasowy wymiar czasu pracy do dnia objęcia tych pracowników postanowieniami układu zbiorowego pracy lub innymi przepisami prawa pracy ustalającymi normy ich czasu pracy.

Art. 17. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu pracy przed dniem wejścia w życie przepisów działu szóstego Kodeksu pracy, w brzmieniu ustalonym ustawą, zachowują moc po wejściu w życie przepisów tego działu do czasu wprowadzenia dla pracowników, których te przepisy dotyczą i w zakresie przedmiotu w nich normowanego — postanowień układu zbiorowego pracy lub innych przepisów prawa pracy ustalających normy ich czasu pracy; nie dotyczy to rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie czasu pracy w zakładach pracy (Dz. U. z 1991 r. Nr 117, poz. 511, z 1992 r. Nr 102, poz. 518, z 1993 r. Nr 132, poz. 634 i z 1994 r. Nr 140, poz. 768).

Art. 18. W okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy w transporcie samochodowym i w komunikacji samochodowej czas pracy kierowców i pomocników kierowców może być przedłużony do 12 godzin na dobę, z zachowaniem przeciętnie 42 godzin na tydzień w okresie rozliczeniowym nie przekraczającym 3 miesięcy.

Art. 19. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 130 § 2 Kodeksu pracy przed dniem wejścia w życie przepisów działu szóstego Kodeksu pracy, w brzmieniu ustalonym ustawą, zachowują moc po wejściu w życie przepisów tego działu, nie dłużej jed-

nak niż do upływu 3 lat od dnia ich wejścia w życie, chyba że wcześniej ustaną warunki uzasadniające stosowanie skróconego czasu pracy do pracowników dotychczas nim objętych.

Art. 20. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 145 Kodeksu pracy przed dniem wejścia w życie przepisów działu szóstego Kodeksu pracy, w brzmieniu ustalonym ustawą, zachowują moc po wejściu w życie przepisów tego działu przez okres jednego roku.

Art. 21. Przepis art. 153 § 1 Kodeksu pracy stosuje się także do pracowników, którym sześciomiesięczny okres pracy upłynął przed dniem wejścia w życie przepisów działu siódmego Kodeksu pracy, w brzmieniu ustalonym ustawą, jeżeli do tego dnia nie osiągnęli rocznego okresu pracy.

Art. 22. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 160 Kodeksu pracy przed dniem wejścia w życie przepisów działu siódmego Kodeksu pracy, w brzmieniu ustalonym ustawą, zachowują moc po wejściu w życie przepisów tego działu, jednak nie dłużej niż do upływu 3 lat od dnia ich wejścia w życie, chyba że wcześniej ustaną warunki uzasadniające korzystanie z płatnych urlopów dodatkowych przez pracowników dotychczas nimi objętych.

Art. 23. Przepis art. 209 § 1 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio do pracodawcy prowadzącego działalność w dniu wejścia w życie ustawy, z tym że termin na dokonanie czynności przewidzianych w tym przepisie ustala się na 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 24. 1. Wnioski o rozpoznanie sporów i akta spraw wszczętych przed komisjami pojednawczymi przy sądach pracy komisje te przekazują, na żądanie pracownika zgłoszone w ciągu 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, do rozpoznania właściwemu sądowi pracy; w przypadku niezgłoszenia przez pracownika takiego żądania komisja umarza postępowanie.

2. Z upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, komisje pojednawcze określone w tym przepisie ulegają likwidacji.

Art. 25. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie art. 298 Kodeksu pracy zachowują moc do czasu wydania na tej podstawie nowych przepisów wykonawczych po wejściu w życie ustawy, nie dłużej jednak niż do upływu 2 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Art. 26. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie stosuje się dotychczasowe przepisy ze zmianami wynikającymi z tej ustawy.

Art. 27. W ustawie z dnia 21 maja 1963 r. o substancjach trujących (Dz. U. Nr 22, poz. 116 i z 1983 r. Nr 6, poz. 35) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ze względu na stopień niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi spośród substancji trujących wyodrębnia się trucizny.”,

b) w ust. 2 wyrazy „wykazy trucizn i środków szkodliwych” zastępuje się wyrazami „wykaz substancji trujących, z wyodrębnieniem trucizn”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, może określać stężenie, przy którym mieszanin (wyróbów) zawierających substancje trujące nie uważa się za substancje trujące w rozumieniu ustawy.”;

2) w art. 10 wyrazy „środki szkodliwe” zastępuje się wyrazami „inne substancje trujące”, zaś wyrazy „środków szkodliwych” zastępuje się wyrazami „substancji trujących”;

3) w art. 15 wyrazy „substancji trujących” zastępuje się wyrazem „trucizn”.

Art. 28. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami dostosuje przepisy wydane na podstawie art. 3 ust. 7 ustawy o substancjach trujących do zasad dotyczących substancji chemicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 221 § 5 Kodeksu pracy, w okresie jednego roku od dnia wejścia w życie tych przepisów.

Art. 29. W Kodeksie postępowania cywilnego wprowadza się następujące zmiany:

1) w części pierwszej w księdze pierwszej po tytule III dodaje się nowy tytuł IIIa w brzmieniu:

„Tytuł IIIa. Państwowa Inspekcja Pracy

Art. 63¹. W sprawach o ustalenie istnienia stosunku pracy inspektorzy pracy mogą wytaczać powództwa na rzecz obywateli, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w tych sprawach w każdym jego stadium.

Art. 63². W sprawach wymienionych w artykule poprzedzającym do inspektorów pracy stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze.”;

2) w art. 462 po wyrazach „o których mowa w art. 61” dodaje się wyrazy „, a także inspektorzy pracy w zakresie określonym w art. 63¹”;

3) w art. 463 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Przepis § 1 stosuje się także w sprawie o ustalenie istnienia stosunku pracy wytoczonej z powództwa inspektora pracy.”;

4) w art. 465 w § 1 po wyrazach „przedstawiciel związku zawodowego” dodaje się wyrazy „lub inspektor pracy”;

5) w art. 476 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ w brzmieniu:

„1¹) o ustalenie istnienia stosunku pracy, jeżeli łączący strony stosunek prawny, wbrew zawartej między nimi umowie, ma cechy stosunku pracy,”;

6) w art. 477¹ po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Sąd wydając wyrok w sprawie o ustalenie istnienia stosunku pracy nie może oddalić powództwa tylko na tej podstawie, że powód nie udowodnił wszystkich faktów niezbęd-

nych do takiego ustalenia; w takim wypadku sąd prowadzi postępowanie dowodowe z urzędu.”

Art. 30. W ustawie z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 36, poz. 206, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i z 1995 r. Nr 4, poz. 17) w art. 6 dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Za śmiertelny wypadek przy pracy uważa się wypadek, w wyniku którego nastąpiła śmierć w miejscu wypadku lub w okresie nie przekraczającym 6 miesięcy od dnia wypadku.

4. Za ciężki wypadek przy pracy uważa się wypadek, w wyniku którego nastąpiło ciężkie uszkodzenie ciała, mianowicie: utrata wzroku, słuchu, mowy, zdolności płodzenia lub inne uszkodzenie ciała albo rozstrój zdrowia, naruszające podstawowe funkcje organizmu, a także choroba nieuleczalna lub zagrażająca życiu, trwała choroba psychiczna, trwała, całkowita lub znaczna niezdolność do pracy w zawodzie albo trwałe poważne zeszpecenie lub zniekształcenie ciała.

5. Za zbiorowy wypadek przy pracy uważa się wypadek, któremu w wyniku tego samego zdarzenia uległy co najmniej dwie osoby.”

Art. 31. W ustawie z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 1985 r. Nr 54, poz. 276 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2 wyrazy „w ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1”;

2) w art. 8:

a) w ust. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) wnoszenie powództw, a za zgodą zainteresowanej osoby — uczestniczenie w postępowaniu przed sądem pracy, o ustalenie istnienia stosunku pracy, jeżeli łączący strony stosunek prawny, wbrew zawartej między nimi umowie, ma cechy stosunku pracy,”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ i 1² w brzmieniu:

„1¹. Do zakresu działania Państwowej Inspekcji Pracy należy ponadto:

1) nadzór i kontrola zapewnienia przez pracodawcę bezpiecznych i higienicznych warunków pracy osobom fizycznym wykonującym pracę na innej podstawie niż stosunek pracy w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę,

2) nadzór i kontrola zapewnienia przez pracodawcę bezpiecznych i higienicznych warunków zajęć odbywanych na jego terenie przez studentów i uczniów nie będących pracownikami,

3) nadzór i kontrola zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przez jednostki organizujące pracę wyko-

nywaną przez osoby fizyczne na innej podstawie niż stosunek pracy, w ramach prac społecznie użytecznych,

- 4) nadzór i kontrola zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przez pracodawcę przy wykonywaniu pracy na terenie zakładu pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę przez osoby przebywające w zakładach karnych i w zakładach poprawczych oraz zadań wykonywanych przez żołnierzy w czynnej służbie.

1². Pracownicy Państwowej Inspekcji Pracy wykonujący lub nadzorujący czynności kontrolne mają prawo przeprowadzania czynności kontrolnych wobec podmiotów, na rzecz których jest wykonywana praca przez osoby fizyczne, bez względu na podstawę świadczenia tej pracy.”,

c) w ust. 2 wyrazy „Państwowej Inspekcji Pracy wykonujący lub nadzorujący czynności kontrolne” zastępuje się wyrazami „, o których mowa w ust. 1²,”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrolę przeprowadza się po okazaniu legitymacji służbowej.”;

3) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Tworzy się Komisję Kwalifikacyjną do Oceny Kandydatów na Rzecznawców. Główny Inspektor Pracy w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej powołuje i odwołuje członków Komisji.

2. Członkowie Komisji Kwalifikacyjnej do Oceny Kandydatów na Rzecznawców otrzymują za udział w pracach Komisji wynagrodzenie na zasadach ustalonych przez Głównego Inspektora Pracy oraz diety i zwrot kosztów podróży — według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych.

3. Główny Inspektor Pracy, na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej do Oceny Kandydatów na Rzecznawców, nadaje uprawnienia rzeczoznawcy do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, upoważnionego do opiniowania projektów nowo budowanych lub przebudowywanych obiektów budowlanych albo ich części, w których przewiduje się pomieszczenia pracy, pod względem zgodności z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii. Główny Inspektor Pracy może cofnąć uprawnienia rzeczoznawcy z własnej inicjatywy lub na wniosek okręgowego inspektora pracy.

4. Koszty związane z przygotowaniem kandydatów na rzeczoznawców i podnoszeniem kwalifikacji przez rzeczoznawców, o których mowa w ust. 5 pkt 1, i nadaniem uprawnienia, o którym mowa

w ust. 3, ponosi kandydat na rzeczoznawcę lub rzeczoznawca albo pracodawca zatrudniający te osoby — na zasadach ustalonych przez Głównego Inspektora Pracy.

5. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Głównym Inspektorem Pracy określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe zasady oraz tryb nadawania i cofania uprawnień rzeczoznawców do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, a także wymagany zakres przygotowania kandydatów na rzeczoznawców i podnoszenia kwalifikacji przez rzeczoznawców,

2) szczegółowe zasady opiniowania przez rzeczoznawców do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy projektów nowo budowanych lub przebudowywanych obiektów budowlanych albo ich części, w których przewiduje się pomieszczenia pracy, oraz tryb odwoływania się od opinii,

3) tryb powoływania i odwoływania członków Komisji Kwalifikacyjnej do Oceny Kandydatów na Rzecznawców i szczegółowe zasady działania tej Komisji.”;

4) w art. 11 w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „oraz inne podmioty, na rzecz których jest świadczona praca przez osoby fizyczne”;

5) w art. 13 po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Organy Policji, w razie uzasadnionej potrzeby oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa kontrolującym, są obowiązane, na wniosek właściwego okręgowego inspektora pracy, do udzielenia stosownej pomocy.”;

6) w art. 20 w ust. 3 dodaje się zdanie:

„W toku wykonywania czynności kontrolnych inspektor pracy może sprawdzać tożsamość osób wykonujących pracę.”

Art. 32. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (Dz. U. Nr 24, poz. 123, z 1986 r. Nr 17, poz. 88, z 1987 r. Nr 33, poz. 181, z 1989 r. Nr 10, poz. 57, z 1990 r. Nr 17, poz. 99 i z 1991 r. Nr 2, poz. 6) w art. 24 w ust. 1 skreśla się pkt 13.

Art. 33. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288 i Nr 133, poz. 654 oraz z 1996 r. Nr 5, poz. 32) w art. 188 w § 2 skreśla się drugie zdanie.

Art. 34. W ustawie z dnia 24 czerwca 1983 r. o społecznej inspekcji pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 163 i z 1985 r. Nr 35, poz. 162) w art. 13 w ust. 3 wyrazy „w art. 43 § 1 Kodeksu pracy” zastępuje się wyrazami „w art. 43 Kodeksu pracy”.

Art. 35. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 20, poz. 85) skreśla się art. 2.

Art. 36. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1986 r. — Prawo atomowe (Dz. U. Nr 12, poz. 70, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1991 r. Nr 8, poz. 28, z 1994 r. Nr 90, poz. 418 i z 1995 r. Nr 104, poz. 515) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 w ust. 1 po wyrazach „pięciokrotnej granicznej dawki rocznej” stawia się kropkę, a dalszą część zdania skreśla się;
- 2) skreśla się art. 10.

Art. 37. W ustawie z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 1) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 1 w pierwszym zdaniu po wyrazach „przedsiębiorstwa państwowego” dodaje się wyrazy „oraz społecznymi inspektorami pracy”;
- 2) skreśla się art. 7.

Art. 38. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591 oraz z 1996 r. Nr 5, poz. 34) dodaje się art. 178¹ w brzmieniu:

- „Art. 178¹. § 1. Rektor jest obowiązany zapewnić bezpieczne i higieniczne warunki osobom pobierającym naukę albo odbywającym zajęcia praktyczno-techniczne w uczelni lub wykonującym prace społecznie użyteczne na rzecz tej uczelni.
- § 2. Minister Edukacji Narodowej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w szkołach wyższych.”

Art. 39. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. Nr 41, poz. 178) w art. 11 w ust. 2 wyrazy „art. 43 § 1 pkt 2 Kodeksu pracy” zastępuje się wyrazami „w art. 43 Kodeksu pracy”.

Art. 40. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234, z 1994 r. Nr 43, poz. 163 i z 1996 r. Nr 1, poz. 2) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikowi powołanemu do pełnienia z wyboru funkcji związkowej poza zakładem pracy, jeżeli z wyboru wynika obowiązek wykonywania tej funkcji w charakterze pracownika, przysługuje — na wniosek organizacji związkowej — prawo do urlopu bezpłatnego.”
  - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ i 1² w brzmieniu:

„1¹. Pracownikowi, który po urlopie bezpłatnym stawia się do pracy w terminie przewidzia-

nym w art. 74 Kodeksu pracy, okres urlopu bezpłatnego wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

- 1². Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb udzielania urlopu bezpłatnego oraz zakres uprawnień przysługujących pracownikowi korzystającemu z tego urlopu.”;
- 2) w art. 30:
    - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracownik nie zrzeszony w związku zawodowym ma prawo do obrony swoich praw na zasadach dotyczących pracowników będących członkami związku, jeżeli wybrana przez niego zakładowa organizacja związkowa wyrazi zgodę na obronę jego praw pracowniczych.”
    - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. W indywidualnych sprawach ze stosunku pracy, w których przepisy prawa pracy zobowiązują pracodawcę do współdziałania z zakładową organizacją związkową, pracodawca jest obowiązany zwrócić się do tej organizacji o informację o pracownikach korzystających z jej obrony, zgodnie z przepisami ust. 1 i 2. Nieudzielenie tej informacji w ciągu 5 dni zwalnia pracodawcę od obowiązku współdziałania z zakładową organizacją związkową w sprawach dotyczących tych pracowników.”
    - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania lub regulaminu pracy albo planu urlopów, a także okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 129⁴ § 2 zdanie drugie i § 3 Kodeksu pracy, organizacje związkowe nie przedstawią wspólnie uzgodnionego stanowiska w terminie 30 dni, decyzje w tych sprawach podejmuje pracodawca, po rozpatrzeniu odrębnych stanowisk organizacji związkowych.”
  - 3) w art. 31 w ust. 2 drugie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb udzielania zwolnień od pracy oraz zakres uprawnień przysługujących pracownikowi w czasie tych zwolnień.”
  - Art. 41.** W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591 i z 1995 r. Nr 138, poz. 682) wprowadza się następujące zmiany:
    - 1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wojewódzkie ośrodki medycyny pracy.”;
    - 2) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. Świadczenia wojewódzkich ośrodków medycyny pracy obejmują w szczególności udzielanie konsultacji medycznych w zakresie profilaktycznej ochrony zdrowia pracowników oraz koordynowanie i kontrolę udzielania profilaktycznych

świadczeń zdrowotnych, zwłaszcza w publicznych zakładach opieki zdrowotnej.”;

3) w art. 33 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, warunki tworzenia, prowadzenia i utrzymywania publicznych zakładów opieki zdrowotnej sprawujących profilaktyczną opiekę zdrowotną nad pracownikami.”

Art. 42. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

- 1) działu szóstego i siódmego Kodeksu pracy, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.,
- 2) art. 217 i art. 237⁶ § 2 i 3 Kodeksu pracy, które wchodzi w życie po upływie jednego roku od dnia wejścia w życie ustawy,
- 3) art. 220 § 1 Kodeksu pracy, który wchodzi w życie po upływie jednego roku od dnia ogłoszenia przepisów, o których mowa w art. 220 § 2 Kodeksu pracy,
- 4) art. 221 § 2 Kodeksu pracy, który wchodzi w życie po upływie jednego roku od dnia ogłoszenia przepisów, o których mowa w art. 221 § 5 Kodeksu pracy.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

111

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 19 lutego 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości równoważników pieniężnych za wyżywienie i ubranie oraz świadczenia pieniężnego wypłacanego poborowym odbywającym służbę zastępczą.

Na podstawie art. 193 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165 oraz z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 20 marca 1992 r. w sprawie wysokości równoważników pieniężnych za wyżywienie i ubranie oraz świadczenia pieniężnego wypłacanego poborowym odbywającym służbę zastępczą (Dz. U. Nr 31, poz. 133, Nr 52, poz. 241, Nr 62, poz. 308, Nr 78, poz. 399 i Nr 100, poz. 504, z 1993 r. Nr 59, poz. 277, Nr 83, poz. 391 i Nr 99, poz. 453, z 1994 r. Nr 12, poz. 45, Nr 33, poz. 124, Nr 88, poz. 411, Nr 99, poz. 481, Nr 138, poz. 738

i Nr 140, poz. 795 oraz z 1995 r. Nr 19, poz. 96, Nr 47, poz. 247, Nr 85, poz. 431 i Nr 136, poz. 675) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 1 wyrazy „5,16 zł” zastępuje się wyrazami „5,36 zł”,
- 2) w § 3 wyrazy „51 zł” zastępuje się wyrazami „55 zł”.

2. Świadczenia w wysokości ustalonej w ust. 1 przysługują od dnia 1 stycznia 1996 r.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *A. Bączkowski*

112

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO

z dnia 6 lutego 1996 r.

w sprawie ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni art. 19 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: J. Trzcіński — wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: Z. Czeszej-

ko-Sochacki, T. Dybowski, S. Jaworski, K. Kolasiński, W. Łączkowski, F. Rymarz, J. Skórzewska-Łosiak (sprawozdawca), W. Sokolewicz, B. Wierzbowski,

po rozpoznaniu na posiedzeniach w dniach 17 stycznia i 6 lutego 1996 r. w trybie art. 13 ust. 1 i 2 usta-